

Fuldstændig Guitarskole

eller

Letfattelig oplysning om, hvorledes man grundigt lærer at spille dette instrument; ifølge mine egne synspunkter og sammenlignet med de bedste skoler, især forbedret med hensigtsmæssig fingersætning; forfattet og fremstillet

af

Franz X. Knjze
Komponist og teoretisk-praktisk lærer.

Med progressive øvelser

Prag, 1820

Oversat og bearbejdet af Peter Raabye og Jens Overbye, 2016

Guitarskolen er bearbejdet fra

Franz X. Knjze: Vollständige Gitarre-Schule oder leichtfasslicher Unterricht, Prag, 1820,

af Peter Raabye og Jens Overbye.

Bearbejdningen bygger på originaleksemplaret på Musikmuseet i København.

Bearbejdningen er sat med PriMus v.1.1 fra Columbussoft og realiseret som .pdf-fil med PDFArchitect fra PDFForge.

ISBN 87-998449-6-6

Oversætternes forord

Denne skole er en af de ældste, vi har fundet for 6-strengt guitar. Der findes tidligere skoler for 5-strengt og 5-koret guitar, men de følger i alt væsentligt de samme principper, og er derfor "dømt ude" i serien. Det handler om at lære akkompagnement, helt overvejende, og spil af andre stykker handler også mest om at få akkompagnementet/bassen til at fungere i forhold til en melodilinie.

Vi har igen haft det svære valg, om vi skulle følge det oprindelige sprog, eller snarere arbejde på læselighed for en nutidig læser, og vi har igen prioriteret vor meget ærede læser...

Der er rettet nogle få, åbenlyse småfejl i forhold til originalen, men det er tilstræbt at holde sig tæt til forlægget (bortset fra det sproglige).

København, i de sidste dage af oktober 2016,

Peter Raabye og Jens Overbye.

Indhold

Første afdeling

1. **afsnit** Almen musikkære. Forklaring af noder, deres værdier, de forskellige pauser og taktarter. Om fortegn. Om Tempo.
2. **afsnit** Guitarens toneomfang. Om navnene på guitarens dele og en afbildning af guitaren. Om guitarens stemning.
3. **afsnit** Om skalaer og fortegn
4. **afsnit** Om positioner

Anden afdeling

1. **afsnit** Hvorledes man holder guitaren.
2. **afsnit** Om fingrenes betegnelser
3. **afsnit** Om anslaget.
4. **afsnit** Om hver strengs toneomfang.
5. **afsnit** Indeholder de skalaer, der er mest anvendelige på guitaren.
6. **afsnit** Indeholder øvelser for højre hånd.
7. **afsnit** Indeholder øvelser for venstre hånd. Opbygning af akkorder.
8. **afsnit** Om staccato.
9. **afsnit** Om legato.
10. **afsnit** Om forslag.
11. **afsnit** Indeholder solostykker, hvor alle præsenterede regler anvendes.

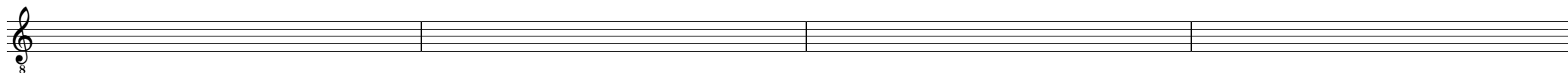
Første afdeling

1. afsnit

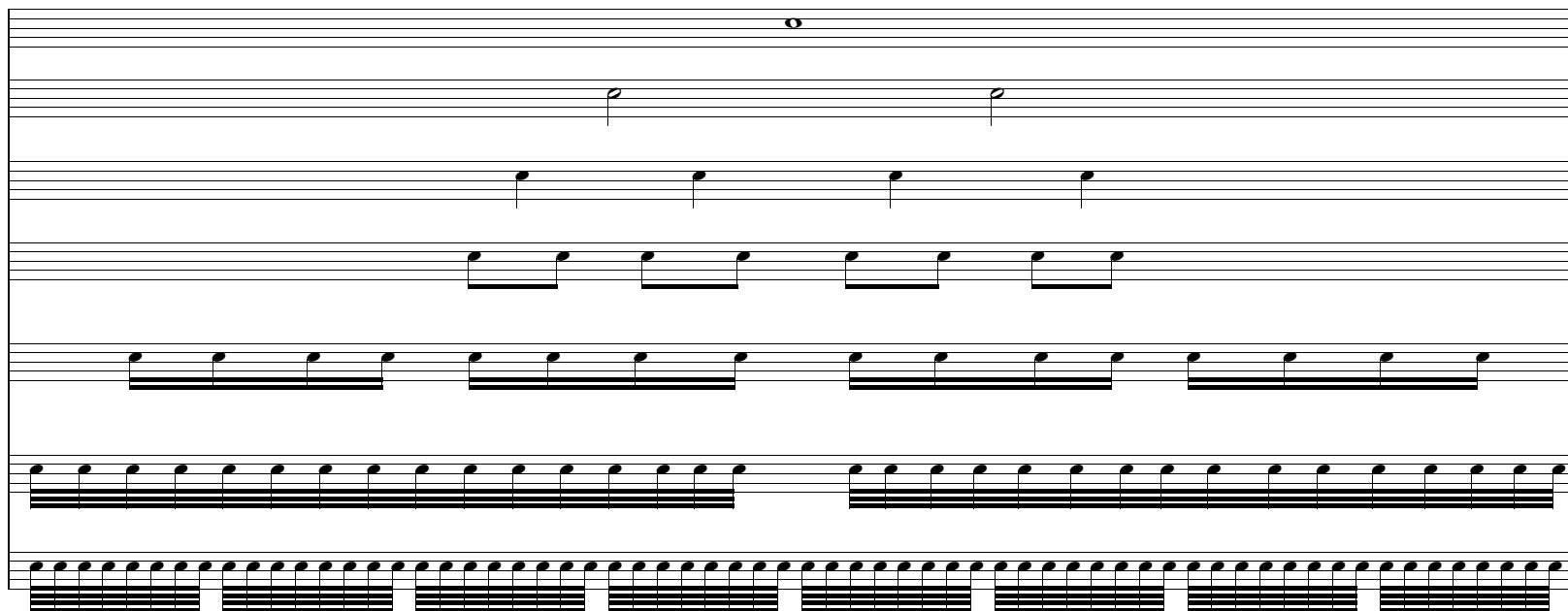
Forklaring af noder og deres værdier. De forskellige taktarter og andre musiktegn.

 Violinnøglen (G-nøglen) er den eneste, man anvender til guitar noder. (OA: den kan skrives med eller uden det lille 8-tal. 8-tallet fortæller at guitaren klinger en oktav lavere end noteret).

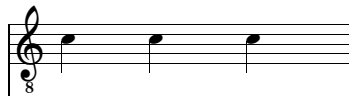

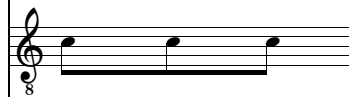

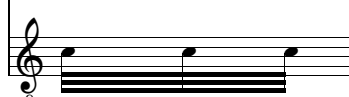
Nodernes og de tilhørende pausers navne.

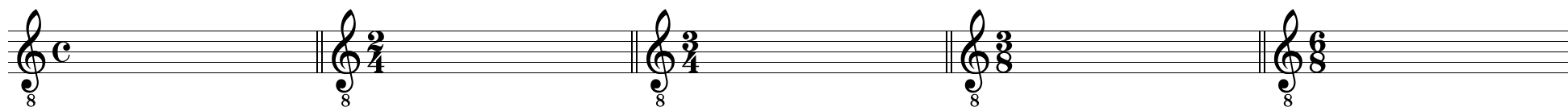

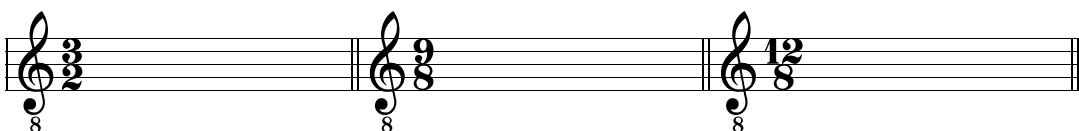
Oversigt over nodeværdier indeholdt i en helnode

Skal en node forlænges, sætter man sædvanligvis et punkt efter noden. Et sådant punkt forlænger noden med halvdelen af dens oprindelige værdi.

En punkteret halvnode		varer som		tre fjerdedelsnoder.
En punkteret fjerdedelsnode		varer som		tre ottendelsnoder.
En punkteret ottendelsnode		varer som		tre sekstendelsnoder.
En punkteret sekstendelsnode		varer som		tre toogtredivtedelsnoder.

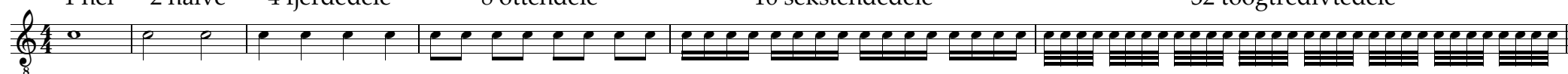

Der findes andre taktarter, f.eks. men de anvendes ikke til guitar.

Det er vigtigt at vide, hvor mange noder, hver taktart omfatter.

Hel takt indeholder

1 hel	2 halve	4 fjerdedele	8 ottendele	16 sekstendedele	32 toogtredivtede
-------	---------	--------------	-------------	------------------	-------------------

To fjerdedelstakt indeholder

1 halv	2 fjerdedele	4 ottendedele	8 sekstendedele	16 toogtredivtede
--------	--------------	---------------	-----------------	-------------------

Tre fjerdedelstakt indeholder

1 punkteret halvnode 3 fjerdedele 6 ottendedele 12 sekstendedele 24 toogtredivtede

Tre ottendedelstakt indeholder

1 punkteret fjerdedel 3 ottendedele 6 sekstendedele 12 toogtredivtede

Seks ottendedelstakt indeholder

1 punkteret halv 2 punkterede fjerdedele 6 ottendele 12 sekstendedele 24 toogtredivtede

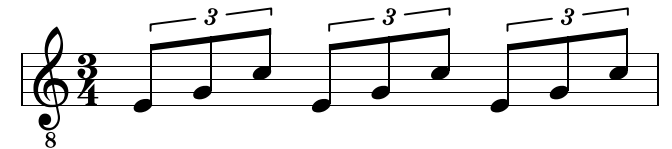

Udover de allerede præsenterede, findes yderligere to typer af noder (efter varighed). Den første kaldes trioler og den anden sekstoler. Trioler bindes som ottendele med en bjælke, blot er der altid tre noder, og for at gøre læseren opmærksom sættes der en bue og et tretal over. Sådanne noder spilles altid tre på en fjerdedels tid, så man på den samme tid som to ottendelsnoder spiller triolens tre toner.

Ottendelsnoder

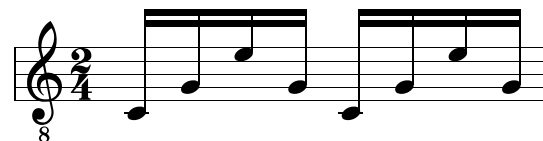

Trioler

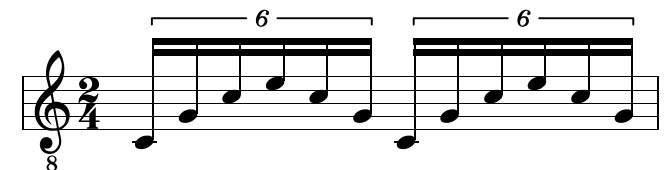

Sekstoler er, som sekstendedelsnoder, forbundet med to bjælker og en bue og et sekstal. I stedet for fire sekstendele spilles 6 toner på en fjerdedels tid.

Sekstendeleknoder

Sekstoler

Stregerne mellem noderne er der for at lette læsningen - selvom de også har andre vigtige, teoretiske begrundelser, der ikke er plads til at beskrive her - og kaldes taktstreger, fordi de adskiller takter.

Om forkortelser

I mangel af plads eller tid betjener man sig i både trykte og håndskrevne noder af forkortelser.

Stregerne betyder gentagelse af det foregående.

Om fortegn

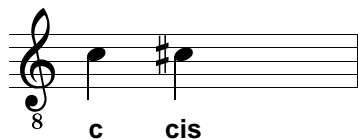
Der findes tre forskellige fortegn:

Et tegn, der forhøjer en tone,

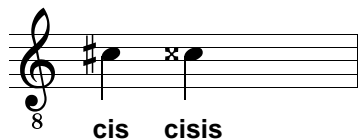
et tegn, der sænker en tone,

og et tegn, der ophæver et tidligere fortegn, og bringer tonen tilbage til sin oprindelige højde.

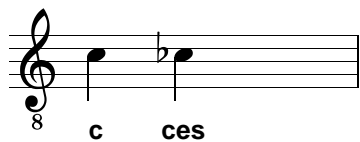
Et kryds, #, hæver enhver tone med en halv tone, og man tilføjer *is* til tonens navn.

Spansk eller dobbelt-kryds, x, bruges, når en tone skal hæves en halv tone ud over den halve tone, den allerede er hævet. Tonens navn tilføjes yderligere et *is*.

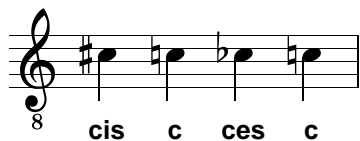
♭ sænker en tone et halvt trin, og tonens navn tilføjes *es*.

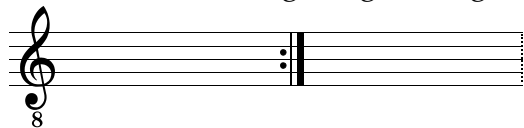
Dobbelt ♭, *bb*, bruges ligeledes til at sænke en i forvejen sænket tone med et halvt trin. Tonens navn tilføjes yderligere et *es*.

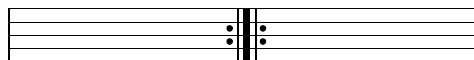
Opløsningstegn, *♮*, bruges, når en hævet eller sænket tone skal tilbage til sin oprindelige værdi.

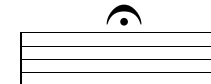
Enkelt gentagelsestegn

Dobbelt gentagelsestegn

Fermat

Generalpause
varer oftest en
hel takt.

Om tempo

Man betegner tempo og stil i et stykke med italienske ord:

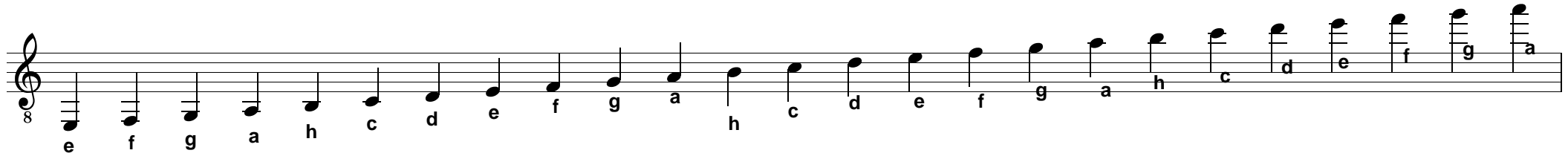
Largo }			Moderato	Passende
Lento }	Langsomt		Maestoso	Majestætisk
Grave }			Allegro Moderato	Passende hurtigt
Larghetto	Mindre langsomt, men blidt.		Allegretto	Muntert
Adagio	Roligt og sørgeligt		Allegro	Hurtigt
Andante	Passende, gående		Vivace	Livligt
Andantino	Lettere og livligere i udtryk og bevægelse		Presto	Meget hurtigt
Moderato			Prestissimo	Hurtigst muligt

Betegnelser for dynamik:

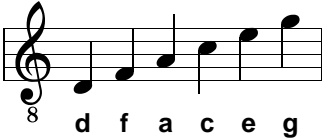
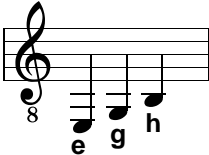
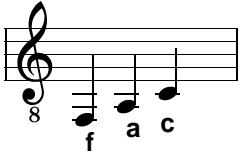
Sostenuto	ten:	Tilbageholdt	Scherzando	Schzd:	Spøgefuldt, flirtende
Mezzo Forte	mf:	Middelkraftigt	con espressione	con esp:	Udtryksfuldt
Forte	f:	Kraftigt	Ritardando	ritar:	Aftagende tempo
Piu forte	pf:	Kraftigere	Rallentando	rall:	Aftagende tempo
Fortissimo	ff:	Kraftigst	Rinforzando	rfz:	Tiltagende
Piano	p:	Stille	Diminuendo	dimin:	Aftagende
Pianissimo	pp:	Meget stille	Crescendo	cres:	Tiltagende i styrke
Dolce	dol:	Sødt og blidt	Decrescendo	deces:	Aftagende i styrke

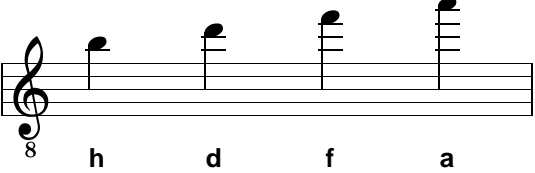
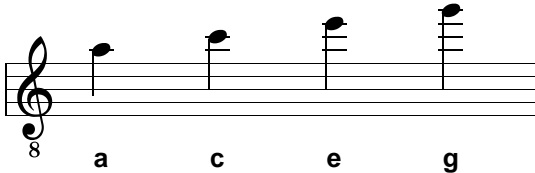
Anden afdeling

Gitarens toneomfang

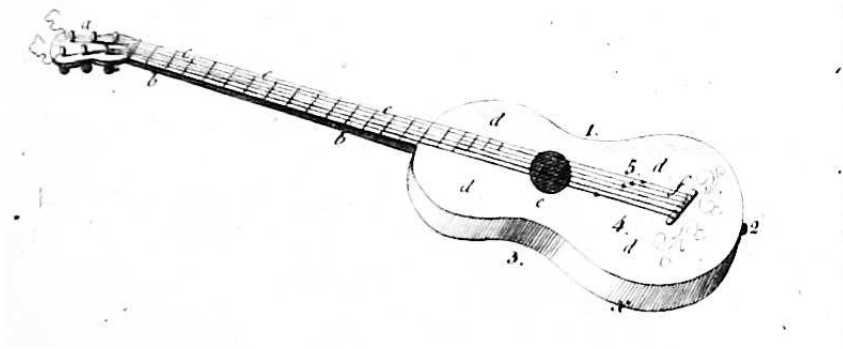

For at lette indlæringen af tonernes placering:

Noder på linierne Noder imellem eller ved linierne Noder under linierne og

noder over linierne og

Om benævnelsen af gitarens dele

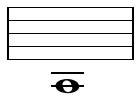
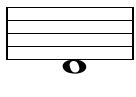
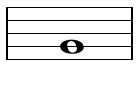
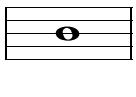
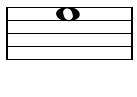

- A Hoved
- B Hals
- C Gribebræt (delingerne kaldes bånd)
- D Dæk
- E Lydhul
- F Stol

Om gitarens stemning

Guitaren har seks strenge og stemmes i fire kvarter og en tert.

Tonerne på de løse strenge

⑥ streng	⑤ streng	④ streng	③ streng	② streng	① streng
					

Det er ikke let at stemme gitaren rent (jeg kender øvede guitarister, der ikke kan). Enklest er det at stemme unisont, det vil sige til samme tone på to forskellige strenge. Man anslår først ⑥ streng (der allerede er stemt op efter et andet instrument), og griber femte bånd på ⑥ streng, og stemmer ⑤ streng til den fremkomne tone. Når dette er gjort, griber man A-strengen i femte bånd, og stemmer D-strengen efter denne tone. Femte bånd på D-strengen skal nu bruges til at stemme G-strengen. Man stemmer herefter H-strengen efter tonen på G-strengen fjerde bånd. Endelig stemmes ① streng efter H-strengens femte bånd.

Tredie afsnit

Om skalaer

Det musikalske alfabet består af 7 bogstaver, nemlig c, d, e, f, g, a og h, og efter h kommer der atter et c. Uanset hvor lang en skala er, består den altid af gentagelser af disse 7 bogstaver. Der findes tre typer af skalaer: Diatoniske, kromatiske og enharmoniske.

Diatoniske skalaer består af 5 hele og to halve toner.

8 c cis d dis e f fis g gis a ais h c

1/1 tone 1/1 tone 1/2 tone 1/1 tone 1/1 tone 1/1 tone 1/1 tone 1/2 tone

Som man ser af de små noder, ligger der altid en halv tone mellem to hele toner. Kun mellem e og f, og mellem h og c er der en halv tone.

Kromatiske skalaer opstår gennem brug af fortegnene # og b.

Kromatisk skala I Kromatisk skala II

8 c cis d dis e f fis g gis a ais h c c h b a as g ges f e es d des c

Af de to kromatiske skalaer I og II opstår den enharmoniske, sammenligner man starten af I med slutningen af II, ser man at det hævede c og det sænkede d ligger på samme trin. Den, der vil lære mere om dette, henvises til Abbé Voglers Handbuch der Harmonielehre eller Türks Generalbass-Schule, hvor man får alle oplysninger derom.

Følgende blot som oversigt:

Jeg kræver af alle begyndere, at de kan de diatoniske og kromatiske skalaer udenad, og det er ikke nok at kunne fremsige tonerækken glidende, men man skal også vide, hvilken tone, der ligger før og efter.

Følgende er til øvelse i dette.

Om fortegn

Som tidligere nævnt, hæver # tonen med en halv tone, og b sænker med en halv tone. Sådan er det også, når fortegnene står lige efter så gælder fortegnet blot for resten af stykket, eller indtil der optræder et opløsningstegn, og ikke blot for den aktuelle takt.

Der findes to tonekøn, dur og mol. For hver kombination af fortegn findes der således både en dur- og en mol-toneart.

9

F-dur	B-dur	Es-dur	As-dur	Des-dur	Ges-dur	Ces-dur
d-mol	g-mol	c-mol	f-mol	b-mol	es-mol	as-mol

IV afsnit

Om positioner

Gribebrættets inddelinger i halve toner har forskellige navne, f.eks. bånd og positioner. Når man skal betegne, at hånden flyttes fra sin nuværende plads, angives det med ordet position: f. eks. forstås ved 5. position, at pegefingern sættes ved 5. bånd. Der findes 12 til 14 positioner på en guitar og på en lyreguitar endnu flere. Den enkle regel, der er vigtig at huske, er at positionen angiver det bånd, hvor pegefingern sættes.

Et er vigtigt at eleven kan denne regel, og kan læse alle toner uden fejl, før, den praktiske del af denne skole påbegyndes.

Anden afdeling

I. afsnit

Hvorledes man holder guitaren

Det er ikke uvigtigt at tale om den korrekte måde at holde guitaren på, da en forkert måde kan besvære, og en korrekt måde lette, spillet. Der findes næsten lige så mange måder at holde guitaren på, som der findes guitarspillere. Jeg beskriver her min, som jeg mener giver mange fordele, og som jeg har undervist i i mange år. For mig har guitaren 5 steder, hvor man kan fastholde den, så man kan bevæge venstre hånd op og ned uden at bevæge instrumentet, og uden at man behøver en strop.

- 1) indbugtningen i guitaren ved den tynde e-streng skal lægges på venstre lår.
- 2) Guitarens nederste ende, hvor knappen til stroppen er, skal lægges mod højre lår.
- 3) Guitarens øverste kant lægges an mod kroppen.
- 4) Højre arms inderside lægges mod kanten af dækket ved punktet markeret X på guitartegningen på side 9.
- 5) højre lillefinger sættes på dækket ca. 2,5 cm. nedenfor den høje e-streng, uden at berøre strengen. Man bemærker at resten af hånden skal hules over punkterne 4 og 5. Tommelen og de tre øvrige fingre må ikke bruges til at fastholde guitaren. Når man holder efter denne anvisning, skal venstre hånd holde om guitarens hals, og venstre hånd være væsentligt højere end venstre albue. Venstre hånds fingerspidser skal sættes an mod strengene, og derfor bøjes skarpt i de to inderste led. Man skal i det hele taget sidde afslappet, og ikke presse albuen ængsteligt mod kroppen, eller lade den rage for langt ud fra kroppen.

II. afsnit

Om fingrenes betegnelser

Nul bruges for løse strenge. Når der bruges tal, dækker det over fingrene på venstre hånd. Δ betyder tommel (OA: Knjze bruger \square), 1 pege-, 2 lang-, 3 ring- og 4 lillefingeren. (OA: Knjze bruger Δ , \dots og \dots for p, i og m - som mange andre i perioden. Vi bruger p, i, m og a (og k for lillefinger)).

At sætte venstre hånds fingre på gribebrættet kaldes at gribe, og brugen af højre hånds fingre kaldes at anslå strengene. Man griber altså med venstre og anslår med højre hånd.

III. afsnit

Om anslaget

Den almindelige antagelse, at tommelen anslår de tre omspundne strenge, og de øvrige fingre de tre ikke-omspundne, er helt forkert, fordi pegefingern ofte bruges til det dybe E og tommelen på det høje E. Det gode anslag, og den rigtige fingersætning i højre hånd er en af de største vanskeligheder i guitarspillet. og da det gode spil afhænger meget af disse to ting, må man anbefale begynderen at bruge megen flid og opmærksomhed på at lære dette.

Når højre hånds fingre er anbragt som i II. afdelings I. afsnit, bøjer man de tre mellemste fingre let, og lægger dem blidt an mod strengene, mens tommelen lægges så lige som muligt på en af de omspundne strenge, ud for punkterne 4 og 5 på tegningen. Er tommelen ikke så langt fremme, må overarmen rykkes tættere på kroppen, og er tommelen for langt fremme, må armen fjernes lidt fra kroppen. Når man har korrigeret stillingen, prøver man at anslå strengene med fingerblommerne, og ikke med neglene; strengene må kun anslås fra siden, og ikke nedefra. Lykkes dette, må man prøve at anslå to strenge, f.eks. A og D med tommel og pegefinger. Herved må hånden ikke hæves, anslaget skal alene ske ved fingrenes bøjning. Det er vel næsten overflødigt at nævne, at tommel- og pegefinger ikke må røre hverandre, i det korrekte anslag ender pegefingerens blomme ved tommelens andet led.

IV. afsnit

Om de enkelte strenges toneomfang.

	Bånd 0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12					
E-streng	8 e 0	f 1	fis ges 2	g 3	gis as 4	a 1	ais b 2	h 3	c 4	cisdes 1	d 2	dis es 3	e 4					
A-streng	8 a 0	ais b 1	h 2	c 3	cisdes 4	d 1	dis es 2	e 3	f 4	fis ges 1	g 2	gis as 3	a 4					
D-streng	8 d 0	dis es 1	e 2	f 3	fis ges 4	g 1	ges as 2	a 3	ais b 4	h 1	c 2	cisdes 3	d 4					
G-streng	8 g 0	gis as 1	a 2	ais b 3	h 4	c 1	cisdes 2	d 3	dis es 4	e 1	f 2	fis ges 3	g 4					
H-streng	8 h 0	c 1	cisdes 2	d 3	dis es 4	e 1	f 2	fis ges 3	g 4	gis as 1	a 2	ais b 3	h 4					
E-streng	8 e 0	f 1	fis ges 2	g 3	gis as 4	a 1	ais b 2	h 3	c 4	cisdes 1	d 2	dis es 3	e 4	f 1	fis ges 2	g 1	gis as 2	a 3

I moderne skoler vendes denne tegning på hovedet.

Bemærk: Tolvte bånd er særdeles vigtigt på guitaren, fordi tonen her har samme navn som strengen. Her ser enhver nytten af at lære den kromatiske skala udenad. F.eks. ved den, der kender skalaen, at på tolvte bånd på E-strengen ligger et E, og på båndet før et Dis, og på båndet efter et F. Følgende skalaer skal øves grundigt, og hverken lærer eller elev må tillade at gå videre, før de kan spilles flydende og uden fejl. For det første gør man sig bekendt med de forekommende tonearters intervaller, og for det andet lærer man hvilke toner man finder på en given streng i et givet bånd.

V. afsnit

Indeholder skalaer i de for guitaren almindeligste tonearter.

Skalaerne spilles med tommel og pegefinger (p og i). Dette vænner begynderen til kun at anslå samme streng to gange i følge, når det er nødvendigt.

The musical score is organized into four systems, each containing two staves. The first system covers C-dur (C major) and a-mol (A minor). The second system covers G-dur (G major) and e-mol (E minor). Each system includes a first ending and a second ending, separated by a double bar line. Fingering numbers (0-4) are provided for each note. Accents 'p' (pouce) and 'i' (index) are used to indicate which finger to use for each note. A large Roman numeral 'V' is positioned above the first system.

The image displays three systems of guitar tablature, each consisting of a treble and bass staff. The systems are labeled as follows:

- System 1:** D-dur (treble) and h-mol (bass). Chord positions are marked with Roman numerals II, VII, and I.
- System 2:** A-dur (treble) and fis-mol (bass). Chord positions are marked with Roman numeral II.
- System 3:** E-dur (treble) and cis-mol (bass). Chord positions are marked with Roman numerals I and I.

Each system shows a sequence of notes with fret numbers (0-4) written below them. The music is divided into two measures by a double bar line. The first measure of each system starts with a 'p' (piano) dynamic marking.

Tonearter med 5, 6 og 7 #'er findes i et følgende afsnit om akkorder. Nedenfor findes de mest almindelige tonearter med b'er.

F-dur

d-mol

Handwritten musical notation for F-dur and d-mol systems, including fingerings and section markers VII and VIII.

B-dur

g-mol

Handwritten musical notation for B-dur and g-mol systems, including fingerings and section markers III.

Es-dur

c-mol

Handwritten musical notation for Es-dur and c-mol systems, including fingerings and section markers III, VIII, I, V, VI, and I.

As-dur

f-mol

De med 5, 6 og 7' er forsynede tonearter findes behandlet i et senere afsnit om akkorder. Jeg gentager, at ingen begynder går videre før ovenstående skalaer spilles rimeligt flydende. Dette er ikke et udtryk for pedanteri, nytten heraf vil indses senere.

VI. afsnit

Indeholder øvelser for højre hånd

De følgende eksempler skal spilles langsomt fra en start, med den anførte fingersætning, og man skal tilstræbe et ensartet anslag, det vil sige, at ingen tone klinger kraftigere end andre. Når man kan med ensartet, langsomt anslag, skal man forsøge at spille hurtigere, dog ikke meget hurtigt på een gang, men ellers bliver 2. eller 3. tone svagere end den første. Når man kan holde et ensartet anslag også i det hurtigste tempo, starter man forfra men nu fra det mest stille til det stærkeste forte, strengene tillader uden at snerre, og derefter igen fra det kraftigste til det mest stille pianissimo, altså crescendo og decrescendo. Øvelserne består blot af to akkorder, nemlig:

Nr. 1

0 1 3 2
1 0 0 2

8 p i m p i m p i m p i m p i m p i m

8 p i m p i m p i m p i m p i m p i m p i m p i m p i m p i m p i m p i m p i m p i m

8 p i m p i m p i m p i m p i m p i m p i m p i m p i m p i m p i m p i m p i m p i m

8 p i m p i m p i m p i m p i m p i m p i m p i m p i m p i m p i m p i m p i m

Nr. 2

8 p m i p m i p m i p m i p m i p m i p m i p m i p m i p m i p m i p m i p m i p m i

8 p m i p m i p m i p m i p m i p m i p m i p m i p m i p m i p m i p m i p m i p m i

8 p m i p m i p m i p m i p m i p m i p m i p m i p m i p m i p m i p m i p m i

Nr. 3

8 m p i m p i p i p i m p i m p i m p i m p i m p i m p i p i m p i p i p i p i p i p i p i m p i p i m p i

8 m p i p i p i p i p i p i p i p i p i p i m p i m p i p i m p i p i m p i p i m p i p i m p i

8 m p i p i p m p i m p i m p i m p i m p i p i m p i m p i m p i m p i p i p i p i p i m p i

Nr. 4

8 p i m p i m p i m p i p i p i m p i m p i m p i m p i m p i m p i p i m p i m p i m p i m

8 p i m p i m p i p i p i m p i m p i m p i m p i m p i m p i m p i m p i m p i m p i m p i m

8 p i m p i m p i p i p i m p i m p i m p i m p i m p i m p i m p i m p i m p i m p i m p i m

Nr. 7

The first exercise, Nr. 7, is written across four staves of music. Each staff begins with a treble clef and a common time signature 'C'. A small '8' is placed below the first measure of each staff, indicating an eighth-note rhythm. The notes are arranged in eighth-note pairs, with dynamic markings 'p' (piano) and 'm' (mezzo-forte) alternating throughout. The first two staves each contain two measures. The third staff contains two measures, ending with a double bar line and a repeat sign. The fourth staff also contains two measures, ending with a double bar line and a repeat sign.

Nr. 8

The second exercise, Nr. 8, is written across four staves of music. Each staff begins with a treble clef and a common time signature 'C'. A small '8' is placed below the first measure of each staff, indicating an eighth-note rhythm. The notes are arranged in eighth-note pairs, with dynamic markings 'p' (piano) and 'm' (mezzo-forte) alternating throughout. The first two staves each contain two measures. The third staff contains two measures, ending with a double bar line and a repeat sign. The fourth staff also contains two measures, ending with a double bar line and a repeat sign.

Nr. 9

8 p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i

8 p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i

8 p i i p i i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i

8 p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i

Nr. 10

8 p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i

8 p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i

8 p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i

Nr. 11

8 p i p i p i p i p i p i p i p i p i p i p i p i p i p i p i p i p i p i

8 p i p i p i p i p i p i p i p i p i p i p i p i p i p i

8 p i p i p i p i p i p i p i p i p i p i p i p i p i p i

Nr. 12

8 p i m i p i m i p i m i p i m i p i p m p i p m p i m i p i m i p i m i

8 p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i

8 p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i

Nr. 13

8 p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i p i m i

Nr. 14

8 p a m i p a m i p m i p m i p i p i p a m i p a m i p a m i p a m i p a m i p a m i p a m i p a m i p a m i p a m i p a m i p a m i p a m i p a m i

VII. afsnit

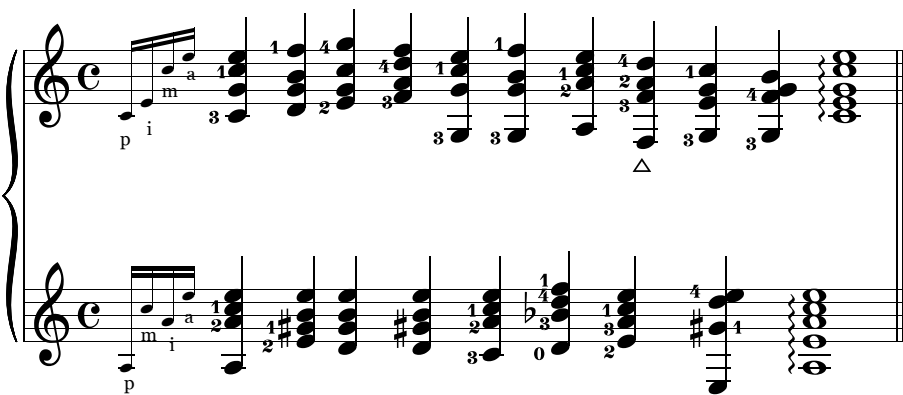
Indeholder øvelser for venstre hånd

Om at opbygge akkorder i de mest almindelige tonearter.

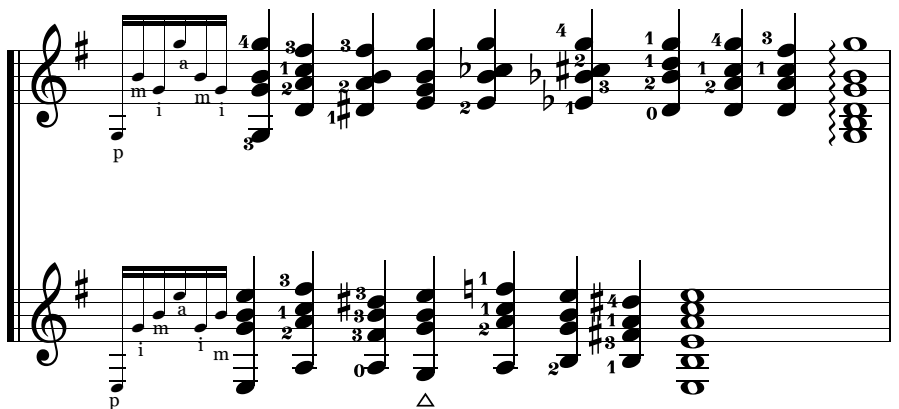
Det er godt at begynde med at spille de enkelte toner i en akkord, som det vises med de små noder i eksemplerne, dels for at opnå ensartet styrke i de enkelte fingre, dels for at vide om de enkelte toner er grebet rent. Men jeg anbefaler også stor opmærksomhed på at anslå akkordernes toner samtidigt. Man skal være opmærksom på følgende:

- 1) at højre hånd i anslaget ikke bevæges opad, men stadigt støttes på lillefingeren.
- 2) at ingen finger flyttes tidligere eller senere fra strengen, men at akkorden står som eet anslag.
- 3) at alle toner anslås lige kraftigt, så ingen tone høres kraftigere end andre.
- 4) at spidserne af tommel- og pegefingre ikke rører hverandre. Fem- og sekstonede akkorder og markeret med bølgelinie anslås med et strøg af højre tommel, idet tommelen stryges fast over strengene, således at man selv i hurtige bevægelser hører hver enkelt tone.

C-dur
a-mol

G-dur
e-mol

D-dur
h-mol

Musical notation for D major (D-dur) and D minor (h-mol) scales. The top staff shows the D major scale with notes: D, E, F#, G, A, B, C#, D. The bottom staff shows the D minor scale with notes: D, E, F, G, A, B, C, D. Fingerings are indicated by numbers 1-4. A 'p' (piano) dynamic marking is present. Triangles (Δ) are placed under the final notes of each scale.

A-dur
fis-mol

Musical notation for A major (A-dur) and A minor (fis-mol) scales. The top staff shows the A major scale with notes: A, B, C, D, E, F#, G, A. The bottom staff shows the A minor scale with notes: A, B, C, D, E, F, G, A. Fingerings are indicated by numbers 1-4. A 'p' (piano) dynamic marking is present. Triangles (Δ) are placed under the final notes of each scale.

E-dur
cis-mol

Musical notation for E major (E-dur) and E minor (cis-mol) scales. The top staff shows the E major scale with notes: E, F#, G, A, B, C#, D, E. The bottom staff shows the E minor scale with notes: E, F, G, A, B, C, D, E. Fingerings are indicated by numbers 1-4. A 'p' (piano) dynamic marking is present. Triangles (Δ) are placed under the final notes of each scale.

Tonearter med 5, 6 og 7 #'er er ikke almindelige på guitaren, og jeg tager dem blot med for at vise fortegnene.

H-dur
g-mol

Musical notation for H major (H-dur) and H minor (g-mol) scales. The top staff shows the H major scale with notes: H, A, B, C, D, E, F#, H. The bottom staff shows the H minor scale with notes: H, A, B, C, D, E, F, H. Fingerings are indicated by numbers 1-4. A 'p' (piano) dynamic marking is present. Triangles (Δ) are placed under the final notes of each scale.

Fis-dur
dis-mol

Musical notation for Fis major (Fis-dur) and Fis minor (dis-mol) scales. The top staff shows the Fis major scale with notes: Fis, G, A, B, C, D, E, Fis. The bottom staff shows the Fis minor scale with notes: Fis, G, A, B, C, D, E, Fis. Fingerings are indicated by numbers 1-4. A 'p' (piano) dynamic marking is present. Triangles (Δ) are placed under the final notes of each scale.

Cis-dur
Ais-mol

Musical notation for Cis major (Cis-dur) and Cis minor (Ais-mol) scales. The top staff shows the Cis major scale with notes: Cis, D, E, F, G, A, B, Cis. The bottom staff shows the Cis minor scale with notes: Cis, D, E, F, G, A, B, Cis. Fingerings are indicated by numbers 1-4. A 'p' (piano) dynamic marking is present. Triangles (Δ) are placed under the final notes of each scale.

Akkorder i almindeligste tonearter med b'er.

F-dur
g-mol

B-dur
g-mol

Es-dur
c-mol

As-dur
f-mol

Tonearterne med 5, 6 og 7 b'er er ikke almindelige på guitar, her præsenterer jeg blot akkorderne.

Des-dur
h-mol

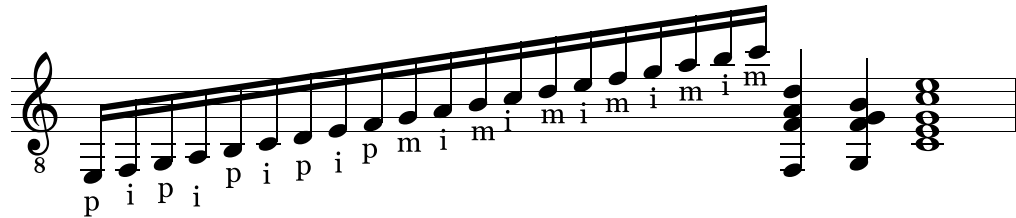
Ges-dur
es-mol

Ces-dur
As-mol

VIII. afsnit

Om staccato

Når en række noder i følge spilles enkeltvis (og ikke legato), kaldes det staccato. Sådanne noder markeres med punkter ved hovedet. Følgende eksempel skal tjene til øvelse.

IX. afsnit

Om legato

Når to eller flere toner skal glide over i hinanden opad, markeres det med bindebuer, og man kalder det legato. Ved legato anslås kun den første tone, og de følgende til buen er slut, anslås blot ved at venstre hånds fingre rammer gribetrættet. Fingeren skal ikke sættes hårdt, mere bestemt, så strengen ikke dæmpes af det fastere greb.

Langt vanskeligere er nedadgående legato. Ligger den næste tone ikke på en løs streng, skal den gribes samtidigt med den første, som det ses i følgende første eksempel. G og F gribes med 3 og 1 hhv., så anslås G og 3 trækkes sidelæns mod håndens indside, hvorpå F klinger. I andet eksempel trækkes derfter første finger af sidelæns, så den tomme streng klinger. Det kræver stor øvelse ikke at ramme næste streng, når fingeren trækkes sidelæns.

The image contains two staves of musical notation. The first staff shows a sequence of notes on a single string, starting with a G note (finger 3) and an F note (finger 1), followed by a series of descending notes with slurs. The second staff shows a similar sequence but with a double bar line and a second staff showing a different fingering approach.

Nogle øvelser, hvor der især skal arbejdes med ensartethed, så der ikke opstår pauser ved løse strenge.

The image contains three staves of musical notation. Each staff shows a sequence of notes on a single string, starting with a G note (finger 0) and an F note (finger 1), followed by a series of descending notes with slurs and fingerings (0, 1, 2, 3, 4). The exercises are arranged in three staves.

X. afsnit

Om forslag

Forslaget bruges som forsiring på melodier, og vises med små noder i tilslutning til meloditonen. Forslag kan komme oppe- eller nedefra, men de skal altid gøres på samme streng som den tilhørende meloditone, og må ikke skilles fra denne tone, men skal trækkes sammen med denne.

Forslag nedefra

Three staves of musical notation. The top staff shows a sequence of notes with fingerings: 3, 4, 1, 2, 0, 1, 2, 3, 3, 3, 4, 1, 2, 0, 1, 1, 2. The middle staff shows a doublet with fingerings 1, 1, 1, 1, 1, 2, 2, 2. The bottom staff shows a sequence of notes with fingerings: 1, 0, 3, 4, 3, 1, 1, 0, 2, 3, 1.

Ofte laves forslag med en finger på venstre hånd, hvor hånden flyttes

Forslag oppefra

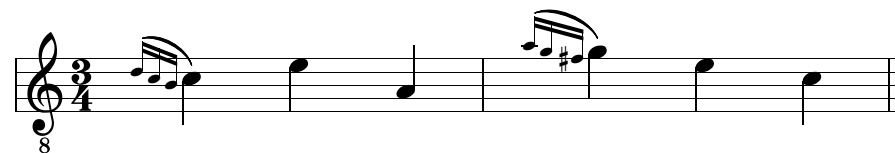
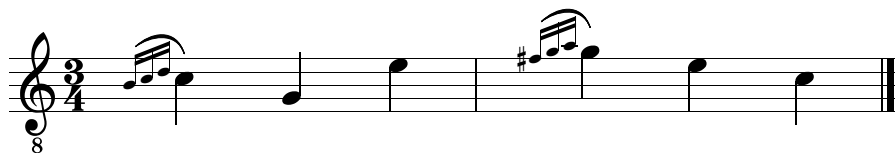
Dobbelte forslag kan komme oppe- eller nedefra.

Dobbelte forslag nedefra

Dobbelte forslag oppefra

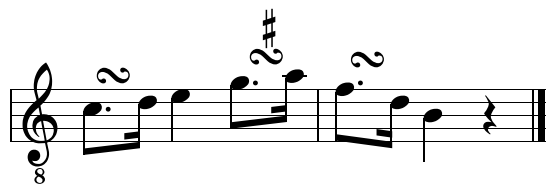
En anden almindelig type af forslag

Dobbelte forslag hvor tre små noder forudgår meloditonen.

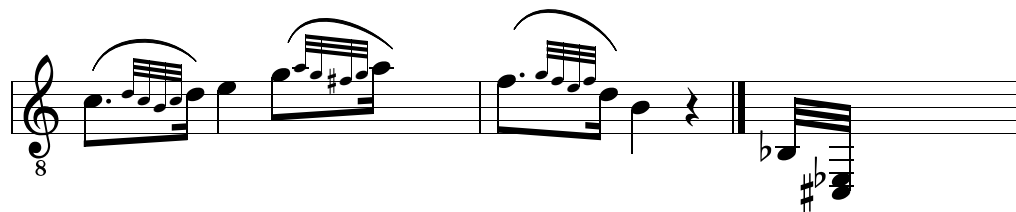

Forsiringer kan også noteres med ~.

Notation

Udførelse

Adagio

Musical score for guitar, Adagio tempo. The score consists of five staves of music. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is common time (C). The tempo is marked 'Adagio'. The music features a melody of 'i m i m i m i m' with various fingerings and dynamics. The first staff starts with a treble clef and a common time signature. The second staff has a delta symbol (Δ) under the first measure. The third staff has a circled 'C' symbol (C) above the first measure. The fourth and fifth staves continue the melody with various dynamics like 'p' and 'pp'. The score includes many slurs, accents, and fingerings (1, 2, 3, 4) for the melody. The bass line consists of chords and single notes.

Allegro

8 p i p i m i p i p i p

p i p i m i p i p

p i p i p i p i p i p

Allegro

8 i m m i m i a m m i m i m i m i m i m i

Trio

8 a m m i m m i p i p i p i p i p i i p

Allegro da capo

8 m m i m m i p i p i p i p i p i a m m i m m i p i p i p i p i p i

Moderato

8 p p i m i i p p i m i p i m i m i m i p i p i p p i m a i p p i m m i i

8 p i m i m i m i m i p i p i p p i m a i p p i m m a i p p i m i m i m i m i

8 m i a m p i p i p i p i p i m m i p i a m p i

8 p i p i p i p i m i m i m i p i a m p i p i a i m p i m p i a i p i m p i a m p i m i a

8 p i a m p i p i a i m i m p i a i p i m p i a i m p i m i a p p m i m i m i m i m i m

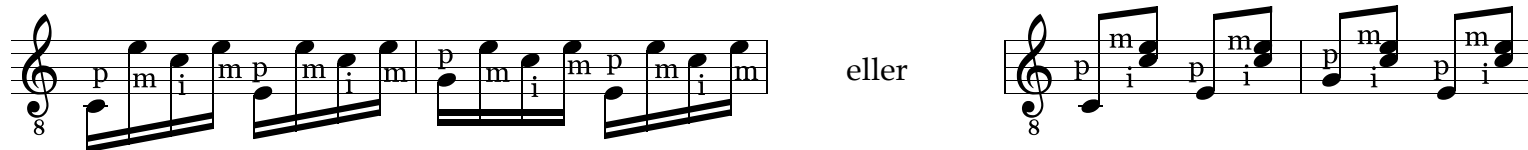
8 I I I 1 1 2 3 I

Følgende stykke skal i starten spilles langsomt og med den angivne fingersætning. Den, der kan spille det tydeligt og rent i højt tempo viser, at han har studeret det foregående med nytte.

Allegro

8

Følgende fantasi skal spilles efter de angivne regler for højre hånd, der skal arbejdes på ensartet styrke for tonerne. Den bliver smukkere, jo hurtigere, den spilles, idet det dog er en betingelse, at der spilles forte, piano, cresc. og decresc. placeret efter skøn af den spillende. Den kan spilles som foreslået:

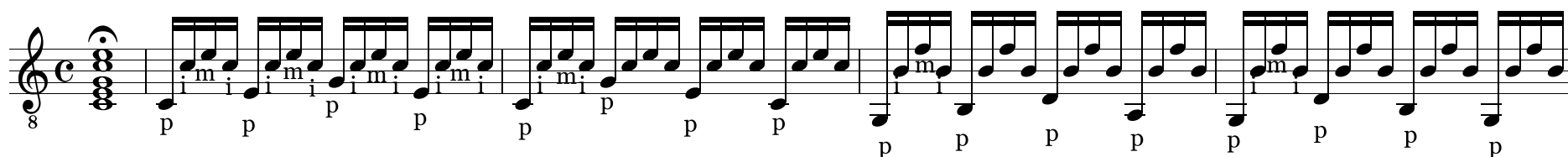

8

8

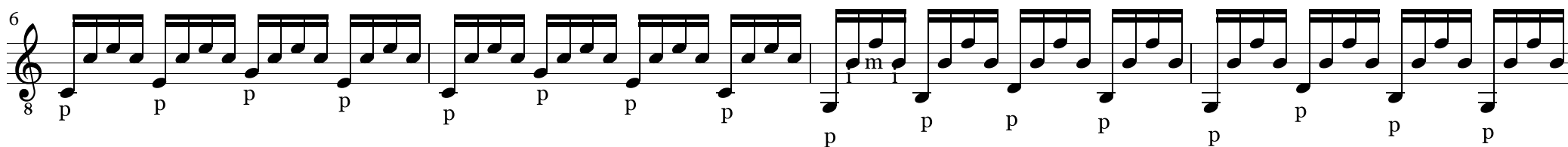
eller

Presto

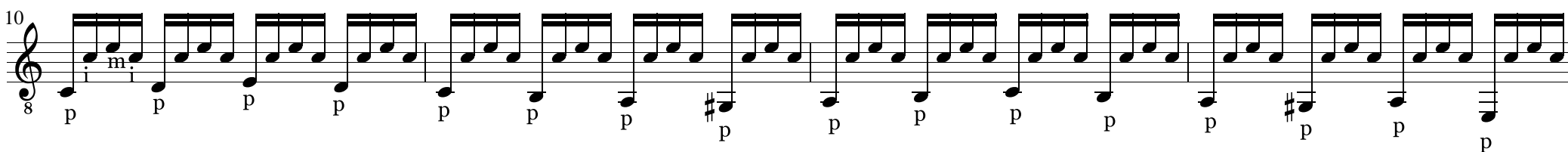
8

p p p p p p p p p p p p p p p p

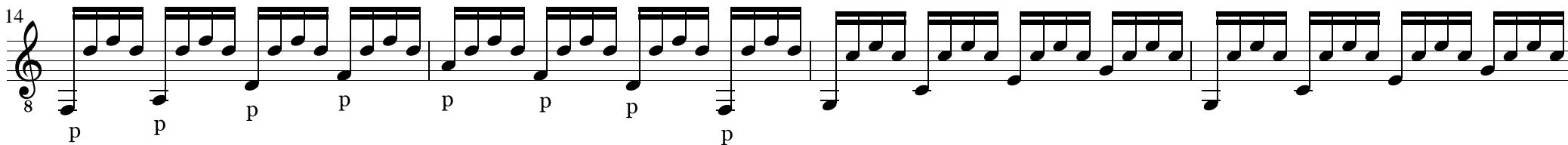
6

p p p p p p p p p p p p p p p p

10

p p p p p p p p p p p p p p p p

14

p p p p p p p p p p p p p p p p

18

8

21

p p p p

24

p p

27

2 1 2 1 4

30

p

34

p

39

8

44

8

48

8

52

8

56

Allegro

8

p p p p

60

8

86

8

89

8

92

8

95

8

98

8

101

8

122

8

124

8

127

8

129

8

Ovenstående præludium skal også øves i henhold til følgende eksempler.

8

p

8
p
i m p i m

8
p
i m a m i

8
p
a m i m

8
p
m i i m

ISBN 87-998449-6-6